

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at der skal betales 1.400 kr. for hver rettighedstype, som en anmeldelse til tinglysning vedrører, uanset om anmeldelsen vedrører en eller flere faste ejendomme beliggende i samme retskreds, og uanset om disse ejendomme er ejet af forskellige ejere. Det afgørende bliver alene, om det tinglysningsmæssigt er muligt at samle alle retsforholdene i en anmeldelse, at der er tale om rettigheder af samme type, og at tinglysningen sker i samme retskreds.

Det vil eksempelvis betyde, at i den situation, hvor flere lodsejere som led i en ren privatretlig aftale ønsker at tinglyse et dokument indeholdende eksempelvis flere byrderettigheder, vil dette alene udløse en afgift på 1.400 kr., såfremt det tinglysningsmæssigt er muligt at samle alle retsforholdene i en anmeldelse, og at tinglysningen sker i samme retskreds. Dokumentet skal således ikke længere opfylde kravet om partsidentitet.

Til nr. 3

Intentionen med den foreslåede ændring af tinglysningsafgiftslovens § 5, stk. 2, er som nævnt, at det skal være muligt uden afgiftsmæssige konsekvenser i forbindelse med en låneomlægning at skifte mening, og efterfølgende føre afgiften tilbage til det tidligere pantebrev.

Efter tinglysningsafgiftslovens § 16, stk. 1, indtræder afgiftspligten ved anmeldelsen til tinglysning, og i forhold til § 5, stk. 2, betyder det, at afgiftsfriheden indtræder ved samme lejlighed. Efter den foreslåede ændring bliver det muligt at fortryde benyttelsen af denne afgiftsfrihed og så at sige annullere den. Dette betyder reelt efter ordlyden i § 16, at det pantebrev, hvortil afgiften har været overført og nu ønskes tilbageført fra, ikke har været afgiftsberigtiget korrekt ved anmeldelsen til tinglysning. Det skulle have været afgiftsberigtiget efter § 5, stk. 1, med fuld tinglysningsafgift. Derfor skal der som udgangspunkt betales en forhøjet afgift i henhold til lovens § 20. Som en naturlig konsekvens af ændringen af § 5, stk. 2, foreslås det derfor, at der indsættes et nyt stykke i lovens § 20, hvorefter den forhøjede afgift ikke forfalder i de situationer, der er omfattet af den foreslåede ændring af § 5.

Til nr. 4

Efter den foreslåede § 23, stk. 1, nr. 5 i tinglysningsafgiftsloven ydes der godtgørelse for den indbetalte afgift, med fradrag af 1.400 kr., såfremt det overfor afgiftsmyndigheden kan dokumenteres, at tinglysningen af ændringen, hvorved der er inddraget yderligere

pant, jf. lovens § 5, stk. 3, 1. pkt. er en del af en samlet matrikulær ændring.

Ved tinglysningsafgiftslovens ikrafttrædelse blev muligheden for afgiftsfrit at benytte vandrende pantebrev afskaffet. Det vil sige, at pantet kan efter nugældende regler ikke flyttes fra en ejendom til en anden uden, at det udløser ny afgift, medmindre der er tale om en matrikulær ændring. Afgiftsmyndighedens almindelige kontrol i forbindelse med godtgørelsen skal sikre, at denne praksis fastholdes, således at det alene er de situationer, hvor der er en indbyrdes sammenhæng mellem den matrikulære ændring og pantudvidelsen, der er omfattet af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring bliver afgiften i sager, hvor der sker tinglysning af matrikulære ændringer i sidste ende stillet ens.

Til § 15

Til nr. 1 og 2

De foreslåede ændringer er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Når en ejendom overgår fra landzone til byzone eller sommerhusområde, skal vurderingsmyndighederne lige efter inddragelsen i byzone m.v. og uden for de almindelige vurderingsterminer efter de gældende regler foretage en omvurdering af ejendommen til brug for beregningen af frigørelsesafgiften. Med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov for, at vurderingsmyndighederne foretager denne ansættelse.

Til nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer er en følge af den foreslåede ophævelse af frigørelsesafgiftsloven.

Når det forventes, at en ejendom vil overgå fra landzone til byzone vil det ofte medføre, at ejendommens handelspris stiger. Denne værdistigning tages der imidlertid ikke hensyn til ved vurderingsmyndighedernes ansættelse af grundværdien for landbrugsejendomme og lign., der vurderes efter bondegårdsreglen i vurderingslovens § 14, jf. vurderingslovens § 14, stk. 5. I de tilfælde, hvor en grund vurderes efter denne bestemmelse, skal der dog ansættes et særligt differenceløb, der udgør forskellen mellem det beløb, grundværdien ville have været ved ansættelse af ejendommen efter handelsprisen for grunden i ubebygget stand, og ansættelsen af grundværdien efter § 14, stk. 5. Med ophævelsen af frigørelsesafgiftsloven er der ikke længere behov, for at vurderingsmyndighederne ansætter et differenceløb.